

til Tyskland ere det med Hensyn til Mel-tolden. Men jeg vil med Hensyn til det ubillige i at ville paalægge saa høj en Brændevinsstat uden en tilsvarende Forhøjelse af Vintolden, sige, at det nytter ikke, naar den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Københavns Ake Valgfreds (Scharling) vedblivende henviser til dette ene Moment i Sagen: Beskatningen af Alkoholinholdet. Det er en Betragtning, der atter og atter er kommen frem her, men som jeg finder bør tilbagevises, fordi den er saa ganske overordentlig ensidig. Det bør være et Moment i Alkoholinholdet blandt flere andre, men ogsaa kun et enkelt Moment. Et andet og fra et almindeligt Skatthesynspunkt nok saa vigtigt Hensyn, er det til Varens Værd. Det ærede Medlem for Københavns Ake Valgfreds vil ganske vist ikke tage de fulde Konsekvenser af sit Standpunkt i denne Sag, og det vil den højtærede Finansminister sikkert heller ikke. Lad os tage en fin og let Bordeauxvin og en daarlig, stærkt spritholdig Portvin, saa skulde altsaa den daarlige Portvin beskattes saa meget højere end den fine og lidet Alkoholholdige Bordeauxvin! Der er ingen, der vil tage disse Konsekvenser, og mindst Grund dertil er der i dette Tilfælde. Det lyder som noget højt ubilligt, at Alkoholinholdet i Allet efter den nuværende Stat beskattes mange Gange højere end Alkoholinholdet i Brændevinen; men tager man Værdien, vil man se, at der ikke er saa forfærdelig en stor Forskel paa Beskatningen. Efter Værdien er Brændevinen beskattet omtrent som Allet; vel nok lidt lavere, men i alt Fald er det saa ubetydeligt, at det ikke spiller nogen Rolle. Det er altsaa et Krav, som vi i ethvert Tilfælde maatte stille, at der ved Alkoholinholdet tages Hensyn langt fra alene til Alkoholinholdet, men fuldt saa meget til Værdien.

Man vil sige, at det Moment i den hele Bestræbelse, som socialt set skulde dække over alt det andet er Hensynet til at hemme Drikkeriet. Jeg har indrømmet, at det har sin Bægt og sin Betydning, men ogsaa det overdrives i en ganske betydelig Grad. Man taler, som om Brændevinsforbruget aldeles overvejende var umaadeholdent. Forholdet er dog dette, at det umaadeholdende Brændevinsforbrug heldigvis er Undtagelsen og det maadeholdne Reglen, og skønt jeg meget gerne vil gaa med til, hvor det er muligt, at sætte en Grænse for det umaadeholdne Forbrug, er jeg aldeles ude af Stand til at se, at der er mindste Fare og mindste Ulempe ved et saa maade-

holdent Brændevinsforbrug som det, de fleste Mennesker her i Landet tillade sig.

Hvad nu Mel-toldens sociale Virkninger angaar, da siger man, at den ikke vil forbyde Brødet, at Brødets Pris bliver akkurat den samme. Dertil maa jeg sige, at Erfaringerne i Frankrig, hvor den Sag er særlig undersøgt — jeg har Opgivelser i Haanden for ærede Medlemmer, som maatte ønske det — have vist en meget bestemt Overensstemmelse mellem Brødpriernes og Mel- og Kornprisernes Svingninger, hvad der jo i og for sig er en ganske naturlig Ting. Naar de, der agitere saa stærkt for Mel-tolden, sige, at Prisen paa Mel bliver akkurat den samme — jeg har endog saa hørt ivrige Agitatorer sige, at de vilde give Afstald paa Tolden igen, hvis det skulde vise sig, at den forbyr Melet saa meget som en Brødbel af en Dre — vil jeg svare dem, at det ikke er let at indse, hvorledes Mel-tolden skulde gøre Gavn, hvis den ikke forbyrede Melet, og dernæst, hvordan skulde det være muligt at bevise, at den ikke gør det. Man vilde let kunne slippe bort fra, at det var Tolden, som forbyrede Melet, det kunde næppe godtgøres paa en saadan Maade, at det havde Bewisstrast for alle og enhver.

Men selv om det skulde se, at Melet ikke forbyredes, paastaar jeg, at denne Lov vil have en uheldig social Virkning. Den vil blive opfattet af de mindre begunstigede Samfundsclasser som Udtryk for en Hensigt fra det besiddende Landbrug og fra Mølleindustriens Side til at paalægge dem en Stat. Selv om Formaålet ikke naaedes, vilde man dog erindre den gode Hensigt.

Hvad vore Møller angaar, vil jeg endnu blot sige een Ting. Jeg vilde finde det rimeligt, om Regeringen havde tænkt mere paa Møllerne, da den forelagde et andet Forslag, som ganske vist ikke er behandlet endnu, men som kommer efter dette, nemlig Forslaget om Bygningsstyld. Der havde da været Grund til at tænke paa Møllerne; for det Forslag er i Virkeligheden ruinerende netop for vore små Møllere rundt omkring paa Landet, og jeg tror, at disse Folk, som ikke have nogen Fordel af Mel-tolden, ville komme til at mærke i store Maader den Møllekerlighed, som ligger i Regeringens Forslag om Bygningsstyld. Men skulde Forslagene om Brændevinsstat til Fordel for de kommunale Stattelove og om Mel-told virke paa den Maade, jeg antager, nemlig til at vække en dyb og ikke uberettiget Harm hos de Samfundsclasser, som ved dem forurettes, saa tror jeg, at der derved vilde være gjort vort Samfund i det hele, og maasse ganske særlig Land-